

Abstrakt

Pro vznik lidské sexuální orientace bylo navrženo několik biologických teorií. Přešlý výzkum naznačuje, že neheterosexuální muži mohou být rozděleni do minimálně čtyř podskupin na základě navržených biologických markerů, odkazujících na různé na vývojové trajektorie vzniku lidské sexuální orientace, kterými jsou proporce starších bratrů, proporce příbuznosti neheterosexuálních příbuzných a rukovost, tj. jestli je člověk pravoruký nebo levoruký. Cílem této diplomové práce bylo replikovat postup přešlé studie a zjistit, zda je toto rozdělení do podskupin možné, což by mohlo znamenat různé vývojové trajektorie vzniku sexuální orientace. Na vzorku 8595 mužů a žen jsme neprokázali existenci podskupin různých vývojových trajektorií u mužů, ale ani u žen, což by mohlo naznačovat, že pro vznik sexuální orientace mohou existovat různé teorie, které se ale navzájem nevylučují a jejich vlivy mohou probíhat společně. Potvrdili jsme ale částečně vztah biomarkerů a sexuální orientace, zjištěný v přešlých studiích. Nalezli jsme efekt starších bratrů u homosexuálních, bisexuálních a pansexuálních mužů, ale ne u žen. Náš výzkum také podpořil přešlé rozdíly v nepravorukosti u mužů a žen různých sexuálních orientací. Zjistili jsme také, že neheterosexuální muži a ženy mají více neheterosexuálních příbuzných než heterosexuální jedinci. Naše výsledky také ukázaly, že neheterosexuální muži a ženy jsou více genderově nonkonformní než heterosexuální jedinci.